

РЕШЕНИЕ

№ 7616

гр. София, 24.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43 състав, в публично заседание на 04.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **9835** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 10а, ал. 1 ЗЧРБ.

Образувано е по жалба А. А. М. А., гражданка на С., в качеството на майка и законен представител на Х. Ю. С. А., гражданка на С., [дата на раждане] в Л., срещу Отказ за издаване на виза от 14.08.2025г. на М. Г., ЗКС в Посолството на Република България в [населено място], Х. кралство Й., постановен по заявление от 13.03.2025 г. за издаване на виза тип „Д“.

С жалбата се иска отмяна на отказа като необоснован и незаконосъобразен. Правят се възражения, че на са посочени фактическите основания, както и конкретни мотиви за отказа. При издадено решение на председателя на ДАБ при МС за събиране на семейството няма материален закон, който да предвижда друг държавен орган да ревизира решението за семейно събиране и да прегражда възможността за осъществяването му. Разпоредбите на чл. 34, ал.1, т. 1 – 3 от ЗУБ не са приложими, защото са в сила от 27. 06. 2025 г. и касаят процедурата, която се развива пред председателя на ДАБ при МС и са неотнормирани в процедурата по издаване на виза. Посочва се, че е нарушен и принципа на пропорционалност по чл. 6 от АПК, доколкото с отказа се засяга в значителна степен правото на личен и семеен живот по смисъла на чл. 8 от ЕКПЧ. В хода на съдебното производство доводите се поддържат от адв. Н.. Представени са писмени бележки. Ответникът – ЗКС при Посолството на Република България в [населено място], Х. кралство Й. не представя становище по жалбата и в хода по същество на делото.

Административен съд София – град, 43 – състав, въз основа на доказателствата по делото приема за установено от фактическа страна следното:

Производството пред административния орган е започнало по заявление за издаване на виза тип „Д“ на Х. Ю. С. А., гражданка на С., [дата на раждане]

Х. Ю. С. А. е дъщеря на Ю. С. А., на когото е предоставен хуманитарен статут в Република България.

Към заявлението са приложени копие от картата на чужденец с хуманитарен статут, издадена на Ю. С. А., медицинска застраховка, копие от паспорт на заявителката. Приложено е писмо от ДАБ при МС до директор на дирекция „К. отношения“ МВнР, в което е посочено, че ДАБ при МС по силата на чл. 48, ал.1, т. 3 във вр. с чл. 34, ал.1 и ал. 2 от ЗУБ и §1, т. 3 от ДР на ЗУБ разрешава събиране на членовете на семейството на Ю. С. А., включително и на Х. Ю. С. А. и е направено искане, при необходимост да им се окаже съдействие за издаване на необходимите документи за пътуване.

Постановен е отказ за издаване на виза, на основание чл. 10, ал.1, т. 9, т. 17, т. 22 и т. 24 от ЗЧРБ. Изложени са мотиви, че представените документи и направените от апликанта изявления на доказват надеждно и убедително целта и условията на заявеното пребиваване. Няма осигурена издръжка през време на пребиваване в страната, налице са основателни съмнения относно автентичността на приложените документи за издаване на виза и истинността на тяхното съдържание. Отказът е мотивиран и с наличието на данни, че целта на влизането е да се използва страната като транзитен пункт за миграция към трета държава.

В хода на съдебното производство са приети доказателствата от административната преписка. Приети са доказателства за компетентност на органа, издал отказа.

Получени са писма от ДАНС и дирекция „Миграция“, че не са изразявали становища в съгласувателна процедура по издаване на виза на Х. Ю. С. А..

Представено е становище на ДАНС относно други граждани на С., подали заявления за издаване на визи тип „Д“ на основание чл. 24, ал. 1, т. 22 от ЗЧРБ като членове на семейство на чужденец с предоставено убежище, временна закрила или хуманитарен статут – когато документите, удостоверяващи семейните връзки и правото на издръжка са признати или допуснати за изпълнение по реда на българското законодателство. В становището е посочено, че от ДП – А. е потвърдена информация от представители на Германската федерална полиция за тенденция за злоупотреби с издадени български дългосрочни визи на сирийски граждани. Веднага след получаване на визите апликантите използват полет с прекачване в Германия. При пристигане на немско летище, сирийските граждани унищожават паспортите си и се явяват само със сирийска лична карта като декларират желание за получаване на статут на временна закрила в Германия.

От страна на жалбоподателката е представено копие на Решение №7286/27.06.2024 г. на председателя на ДАБ при МС за предоставяне на хуманитарен статут на Ю. С. А..

Като доказателства по делото е прието Решение № 463/14.01.2025 г. на председателя на ДАБ при МС, с което е разрешено на Ю. С. А. Ш. да се събере на територията на Република България със своята съпруга А. А. А. М. и децата си М. С. А. Ю., М. С. А. Ю., И. С. А. Ю., Р. С. А. Ю., Х. С. А. Ю. и Х. С. А. Ю..

Видно от Персонална извадка от гражданския регистър на Сирийска Арабска Република към 16.02.2025 г., Х. С. А. Ю. е [дата на раждане] в Л., майка А. А. А..

Представени са съдебни решения на АССГ, с които са отменени отказите за издаване на визи на М. С. А. Ю. и на Р. С. А. Ю..

При така установеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи: Жалбата е допустима. Подадена е срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК, подлежащ на съдебен контрол, от активно легитимирано лице - адресат на акта и засегнат неблагоприятно от него, в указания 14-дневен срок съгласно чл. 10а, ал. 1 ЗЧРБ във връзка с чл. 149, ал. 1 АПК.

Не е налице изключение по чл. 10а, ал. 4 ЗЧРБ, касаещо необжалваемостта по съдебен ред на

отказите по чл. 9а, ал. 2, т. 4 ЗЧРБ за издаване на виза за дългосрочно пребиваване. Достатъчно е в случая, че оспорващият е посочил обстоятелства, при наличието на които с отказа за издаване на виза се нарушава упражняването на гарантирани от КЗПЧОС права и свободи, а именно – правото на неприкосновен личен и семеен живот съгласно чл. 8, § 1.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Отказът е издаден от компетентен административен орган съгласно чл. 9г, ал. 1 ЗЧРБ във връзка с чл. 34, ал. 5 във връзка с ал. 3 от Наредба за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим - ЗКС в Посолството на Република България в [населено място], Х. кралство Й., Заповед № 95 – 00 – 26/16.01.2025 г. на министъра на външните работи и Заповед № 1/26.01.2025 г. на посланика на Република България в А..

Отказът е обективизиран във формуляр съгласно чл. 34, ал. 3 във връзка с Приложение № 7 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим. В този формуляр формално се съдържат фактическите и правните основания за издаването на акта, ясна е и волята на органа, който го е издал, съгласно общата разпоредба на чл. 59, ал. 2, т. 4 и т. 5 АПК. Въпреки това не се съдържат ясни мотиви за постановяване на отказ, като към преписката не са представени никакви доказателства, въз основа на които е формиран този отказ.

В случая е приложена разпоредбата на чл. 10, ал. 1, т. 9 ЗЧРБ, съгласно която се отказва издаване на виза или влизане в страната на чужденец, когато няма осигурена издръжка и необходимите задължителни застраховки през време на пребиваването си в страната и средства, осигуряващи възможност за обратното му завръщане.

По делото е приложена застрахователна полица с период на валидност от 17.02.2025 г. до 15.02.2026 г. на стойност 31 300 евро за различни застрахователни рискове. В заявлението за издаване на виза е посочено, че настаняването се осигурява и посещението е по покана на бащата Ю. С. А.. Не се сочи от законодателя какъв следва да е размерът на издръжката. Предвид спецификите на казуса и че се преценяват конкретните факти, не може се установи, че по отношение на Х. С. А. Ю. липсват средства за издръжка от страна на бащата. Не се сочат факти и обстоятелства, въз основа на които да се установи, че действително семейството ще прибегне към системата за социално осигуряване.

Независимо от това, следва да се има предвид и разпоредбата на чл. 20, ал. 1, т. 3 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим, съгласно която освобождават се от задължението да представят доказателства за осигурена издръжка, настаняване и транспорт лицата, кандидатстващи за издаване на виза за дългосрочно пребиваване с цел събиране на семейства във връзка с предоставен статут на бежанец или убежище в Република България - въз основа на писмено решение от Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет, в която хипотеза попада и настоящият казус.

Отказът е основан и на разпоредбата на чл. 10, ал. 1, т. 17 ЗЧРБ, съгласно която се отказва издаване на виза или влизане в страната на чужденец, когато не докаже достоверно целта и условията на заявеното пребиваване или транзитно преминаване, или летищен транзит.

Ответникът не сочи въз основа на какви обстоятелства и удостоверяващи ги доказателства е достигнал до извода, че жалбоподателката не доказва достоверно целта и условията на заявеното пребиваване. Напротив – лицето е представило доказателства, че целта му е да се събере със семейството си и баща си, за когото безспорно се установи, че е получил хуманитарен статут и разрешение за събиране със семейството. При това нелогично е обективизираното предположение, че лицето би могло да напусне страната ни и да търси временна закрила в Германия, каквото предположение е направено в писмото на ДАНС, в което е изразено становище относно други заявители, граждани на С..

Цитирана е разпоредбата на чл. 10, ал. 1, т. 22 ЗЧРБ, съгласно която се отказва издаване на виза или влизане в страната на чужденец, когато има данни, че целта на влизането му е да се използва страната като транзитен пункт за миграция към трета държава.

Ответникът не сочи въз основа на какви обстоятелства и удостоверяващи ги доказателства е достигнал до извода, че жалбоподателят би използвал страната ни като транзитен пункт за миграция към трета страна. Нещо повече, при излагане на фактическите основания за издаване на отказа органът дори не сочи подобна цел, която да е мотивирала заявителката да инициира производство по издаване на виза.

В случая е приложена и разпоредбата на чл. 10, ал. 1, т. 24 ЗЧРБ, съгласно която се отказва издаване на виза или влизане в страната на чужденец, когато са налице основателни съмнения относно автентичността на приложените документи за издаване на виза, истинността на тяхното съдържание, надеждността на направените от чужденеца изявления или намерението му да напусне страната в рамките на разрешения срок за пребиваване.

Ответникът не сочи за кои от приложените към заявлението документи има съмнение относно тяхната автентичност и истинност на съдържанието им, при това основателно. Не е предоставена от същия и възможност на жалбоподателят като заявител евентуално да отстрани нередовностите на заявлението чрез допълнително представяне на документи, обуславящи издаването на исканата виза /чл. 30, ал. 2 АПК/.

Целта на издаването на визата е „събиране на семейството“. Съображение 8 от Преамбюла на Директива 2003/86/ЕО на Съвета от 22 септември 2003 година относно правото на събиране на семейството предвижда, че следва да се отдели специално внимание на положението на бежанците поради причините, които са ги принудили да избягат от страната си и които им пречат да водят там нормален семеен живот, поради което е необходимо да се предвидят по-благоприятни условия за упражняване на правото им на събиране на семейството. Събирането на семейството при всички случаи трябва да визира членовете на семейното ядро, а именно съпругата и малолетните и непълнолетни деца /Съображение 9 от Директива 2003/86/ЕО/, доколкото съгласно чл. 2, б. "г" от Директива 2003/86/ЕО събирането на семейство означава влизане и пребиваване в държава-членка на членове на семейството на гражданин на трета страна, пребиваващ законно в тази държава-членка, с цел да се съхрани единството на семейството, независимо дали семейните връзки са възникнали преди или след влизането на това лице. Съгласно чл. 6, § 1 от Директива 2003/86/ЕО държавите-членки могат да отхвърлят заявление за влизане и пребиваване на членове на семейството на основания, свързани с обществения ред, обществената сигурност или общественото здраве.

В конкретния случай, административният орган не е намерил основания, свързани с обществения ред, обществената сигурност или общественото здраве, а наведените такива от националното законодателство /чл. 10, ал. 1, т. 9, т. 17, т. 22 и т. 24 ЗЧРБ/ са недоказани и необосновани /чл. 170, ал. 1 от АПК/.

В случая не се спори, че е доказана родствената връзка между Х. С. А. Ю. и Ю. С. А., която именно връзка следва да бъде преценена в производството по издаване на виза и предвид издаденото решение за събиране на семейство. Дори да е имал съмнения за родствената връзка между лицата, органът е следвало да изиска допълнително доказателства от заявителя по реда на чл. 34 и следващите АПК с цел изясняване на спорните в производството факти и обстоятелства.

В конкретния случай органът не е извършил преценка и по критериите на чл. 6 от АПК, като с издаването на оспорения акт са засегнати правата и законните интереси на малолетното дете в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която той се издава, и са причинени вреди, явно несъизмерими с преследваната цел, което обуславя и основанийето за отмяната на акта като

издаден в несъответствие с целта на закона, съгласно чл. 146, т. 5 АПК.

Съдът счита акта за незаконосъобразен, поради което жалбата на Х. Ю. С. А., чрез нейната майка и законен представител А. А. М. А. следва да бъде уважена като основателна.

Преписката следва да бъде изпратена на административния орган за ново произнасяне съгласно чл. 172, ал. 2 и чл. 173, ал. 2 АПК, който следва да установи конкретната фактическа обстановка, подкрепена с писмени доказателства, и да формира окончателните си правни изводи, да предостави възможност на заявителя да участва в административното производство, вкл. и да представи доказателства с цел изясняване на спорните факти и обстоятелства относно спазването на изискванията за издаване на виза /чл. 34 и следващите във връзка с чл. 7 – чл. 9 от АПК/, като съобрази и, че е издадено от председателя на ДАБ решение за събиране на семейството.

Така мотивиран, Административен съд София-град, Първо отделение, 43 - ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Отказ за издаване на виза от 14.08.2025 г. на М. Г., ЗКС в Посолството на Република България в [населено място], Х. кралство Й., постановен по заявление от 13.03.2025 г. за издаване на виза тип „Д“ на Х. Ю. С. А., гражданка на С., [дата на раждане]

ИЗПРАЩА преписката за ново произнасяне от административния орган по заявлението от 13.03.2025 г., подадено от Х. Ю. С. А., гражданка на С., [дата на раждане] за издаване на виза за дългосрочно пребиваване вид "D" в едномесечен срок от влизане в сила на настоящия съдебен акт в съответствие със задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, изложени в него.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните до Върховен административен съд на Република България, чрез Административен съд София - град.

Съдия: